

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204528
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119204528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: N. N., T.. XX.XX.XXXX, U. H. I. Š. XXX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o bezdôvodné obohatenie 1.140,81 EUR a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.140,81 EUR, spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 05.10.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, z 27.10.2010, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je n e p r i j a t e ľ n á ,

IV. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 05.09.2016 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1.140,81 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.140,81 EUR, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa zároveň navrhla, aby súd určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, z 27.10.2010, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná.

V rámci žaloby poukázala na to, že so žalovaným uzavrela dňa 17.10.2010 spotrebiteľskú zmluvu vo výške 300 EUR za poplatok 288 EUR s tým, že celkovú čiastku vo výške 588 EUR sa zaviazala zaplatiť v 12-tich splátkach po 49 EUR mesačne. Poplatok predmetného úveru predstavuje 95,99 % - tné navýšenie. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 1.440,81 EUR. Poplatok 588 EUR je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie o uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, pričom žalovaný neposkytol žalobkyni reálne plnenie za takýto poplatok. Tento poplatok nebol individuálne dojednaný a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú podmienku. Hrubá nerovnováha v právach

a povinnostiach spočíva v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe ani len svojim obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Zo žaloby taktiež vyplýva, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov, vrátane predpokladov použitých na jej výpočet, výšku, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Z dôvodu absencie týchto náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto si žalobkyňa uplatňuje rozdiel medzi jej platbami vo výške 1.440,81 EUR a výškou 300 EUR, teda sumu 1.140,81 EUR. Zo žaloby zároveň vyplýva, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil od Združenia na ochranu občana a spotrebiteľa v mesiaci august roku 2016, kedy bola informovaná o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom a obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Žalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia zo dňa 07.10.2016 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, a to jednak v objektívnej a subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 13.06.2016, pričom žalobkyňa svoj návrh na súde uplatnila až dňa 05.09.2016. Taktiež poukázal na to, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia.

3. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21.02.2018 tak, že žalobu zamietol. V časti uplatneného bezdôvodného obohatenia z dôvodu premlčania a v časti neprijateľnej zmluvnej podmienky z dôvodu, že úverová zmluva medzi stranami sporu bola už ukončená plnením a podľa názoru súdu je možné takýto nárok uplatniť iba vtedy, pokiaľ zmluvný vzťah trvá. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktoré bolo síce uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.05.2018 odmietnuté, ale následne na základe dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29.11.2018 zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 03. mája 2018, sp. zn. 1Co/28/2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Prešove potom uznesením zo dňa 21.02.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na to, že:

Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 1.1.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať priamo v zmluve úrokovú sadzbu a ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru.

Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údaja akým je výška úrokovej sadzby a výška RPMN priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (nepriamy úmysel). Odvolací súd konštatuje, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyne, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012).

Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa uplatňuje ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba desaťročná a plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia. V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr ako v roku 2010 (t.j. skôr ako bola uzatvorená zmluva o úvere). Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 5.9.2016).

Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa podala aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa nedozvedela skôr ako v auguste 2016, kedy kontaktovala Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalobkyňa predložila prvoinštančnému súdu o tejto skutočnosti listinný dôkaz (č.l. 16), ktorý žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil.

Týmito úvahami sa však súd prvej inštancie neriadil, a preto jeho rozhodnutie nemožno považovať za vecne správne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navyše aj z neúplne zisteného skutkového stavu.

Z nedostatočne zisteného skutkového stavu doposiaľ totiž nie je bezpečne zistená skutočná výška sumy, o ktorú žalobkyňa predmetný úver preplatila.

Všetky tieto okolnosti spôsobujú nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo spolu s ďalšími vyššie uvedenými okolnosťami zakladá dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP. V spotrebiteľskej veci nie je súd prvej inštancie viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania vzhľadom na to, že ide o konanie vo veciach s ochranou slabšej strany (§ 295 CSP).

Úlohou súdu prvej inštancie bude preto v ďalšom konaní vychádzať z tohto právneho názoru odvolacieho súdu, pokiaľ ide o charakter a začiatok plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a doplniť dokazovanie na zistenie skutočnej výšky sumy, o ktorú žalobkyňa predmetný úver preplatila a z akých dôvodov sa tak stalo. Pretrvávajú totiž v tomto smere nejasnosti, nakoľko žalobkyňa poukazuje na to, že úver preplatila o sumu 1.140,81 eur, pričom mala v skutočnosti spolu s poplatkom vo výške 288,- eur zaplatiť sumu 588,- eur v 12-tich splátkach po 49,- eur. Doposiaľ nie sú zrejmé dôvody, na základe ktorých zaplatila sumu, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku je potrebné sa riadiť právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným taktiež v tomto rozhodnutí a postupovať podľa § 298 CSP. Z tohto zákonného ustanovenia totiž nevyplýva, aby súd bol obmedzený dobou trvania (úverovej) zmluvy, pokiaľ ide o možnosť vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ak sú na to inak splnené zákonné podmienky.

4. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 27.10.2010 zmluvu o úvere č. 804600108, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 300 EUR, ktorý sa zaviazala splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 49 EUR, teda celkovo mala zaplatiť sumu 588 EUR. Z e-mailovej komunikácie medzi žalovaným a Združením HOOS Prešov (čl. 6 pripojeného pôvodného spisu) vyplýva prehľad úhrad z titulu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalobkyňa zaplatila celkovo sumu 1.440,81 EUR. Táto skutočnosť vyplýva aj z listiny, ktorú predložil právny zástupca žalobkyne, ktorá predstavuje tzv. výpis z klientskej zóny, z ktorej taktiež vyplýva, že splatená suma z titulu tejto zmluvy predstavuje 1.440,81 EUR. Žalovaný navyše túto skutočnosť v priebehu celého konania nenamietal.

5. Žalobkyňa v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že o Združení HOOS počula prvýkrát niekedy v roku 2015, ale v súvislosti s touto zmluvou ich navštívila niekedy v lete v roku 2016, presnejšie si to nepamätá a následne jej odporučili advokáta, ktorý podal túto žalobu. Zároveň uviedla, že jej žalovaný stále posielal predtlačené poštové poukážky s konkrétnou sumou, ktoré ona ale splácala, ale zdalo sa jej, že veľa preplatila, preto kontaktovala združenie.

6. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

7. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok - CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Keďže predmetná zmluva uzavretá stranami sporu dňa 27.10.2010 neobsahuje okrem iného ani základné náležitosti ako je úrok, úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), priemerná RPMN, termín konečnej splatnosti, predmetný úver sa minimálne z dôvodu absencie týchto základných zákonných náležitostí považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalobkyňa preukázateľne uhradila, z titulu predmetnej zmluvy, okrem poskytnutého úveru vo výške 300 EUR ešte navyše sumu 1.140,81 EUR, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov a čo ani žalovaný nerozporoval, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy z titulu vydania bezdôvodného obohatenia spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, nakoľko sa jedná o majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu. Súd zamietol žalobu v časti úroku z omeškania nad 5 % ročne, keďže žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, avšak nárok bol uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia a žalovaný sa dostal do omeškania až nasledujúcim dňom po doručení žaloby v tejto veci, t.j. dňom 05.10.2016,

kedy zákonná úroková sadzba úroku z omeškania predstavovala 5 %, teda nie 8 %, ako si to uplatnila žalobkyňa.

12. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania súd odkazuje na dôvody uvedené v uznesení odvolacieho súdu, pričom čo sa týka počiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, žalobkyňa pred súdom vypovedala a aj predložila prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, z ktorého nepochybne vyplýva, že prvý kontakt s týmto združením mala v auguste 2015 a v auguste roku 2016 predložila doklady týkajúce sa tejto zmluvy a vtedy ju združenie zároveň informovalo o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného. Pokiaľ by aj súd prijal záver, že prvýkrát sa o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie dozvedela už v auguste roku 2015, tak žaloba v tejto veci bola súdu doručená 05.09.2016, teda pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Súd v tomto ohľade opätovne poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu, a teda skutočnosť, že podstatná je preukázaná, teda reálna vedomosť žalobkyne o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie a v danom prípade žalobkyňa mala takúto vedomosť v auguste 2016.

13. Čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty, tam odvolací súd taktiež zaujal svoje stanovisko a súd prvej inštancie navyše poukazuje na to, že pre záver o 10 ročnej objektívnej premlčacej lehote svedčí aj, v podstate svojim spôsobom sofistikovaná, praktika týkajúca sa „príslušného poplatku“, ktorý predstavuje až 96 % v porovnaní s poskytnutou istinou, pričom to, čo tvorí úrok vyplýva iba zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré žalobca ani nepodpisuje, kde je uvedené, že tretina tohto poplatku predstavuje úrok, zdaniivo v primeranej výške, avšak výška celkovej odplaty nepochybne odporuje dobrým mravom, a takéto jednanie žalovaného skutočne možno označiť ako úmyselné, minimálne vo forme nepriameho úmyslu (pozn. súd poukazuje na to, že bližšie odôvodnenie je v nasledujúcej časti rozsudku týkajúcej sa určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky).

14. Súd zároveň poukazuje na to, že poplatok vo výške 288 EUR, ktorý je tvorený z 1/3 úrokom a z 2/3 „administratívnymi nákladmi“ a ktorý bol zaplatený v 12 mesačných splátkach predstavuje celkovo 96 % ročne, z čoho úrok predstavuje 32 % ročne, pričom výška priemernej úrokovej sadzby pri úveroch splatných do jedného roka poskytovaná bankovými subjektmi v čase poskytnutia tohto úveru predstavovala 7,96 % ročne, čo predstavuje o vyše 400 % viac.

15. V súvislosti s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky súd, v súlade s názorom odvolacieho súdu, poukazuje na to, že z ustanovenia § 298 CSP nevyplýva, aby bol súd obmedzený dobou trvania úverovej zmluvy, pokiaľ ide o možné vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ak sú na to inak splnené zákonné podmienky.

Zo zmluvy o úvere vyplýva, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a na druhej strane záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Z tohto teda vyplýva, že tieto záväzky (dojednania) sú dojednania o hlavnom predmete plnenia a podľa názoru súdu ich nemožno preskúmať z hľadiska prijateľnosti resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Na druhej strane ale bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa uhrádzala žalovanému aj poplatok, ktorý možno skrátene nazvať ako „administratívny poplatok“, ktorý ale na základe vyššie uvedeného nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia a z tohto dôvodu preto súd skúmal, či jeho dojednaním, nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v samotnej zmluve je uvedené iba to, že dlžník uhradí príslušný poplatok, bez rozlíšenia na úrok a administratívny poplatok, keďže to vyplýva iba „všeobecných podmienok poskytnutia úveru“, ktoré sú písané nahusto, neprehľadne a s drobným písmom, pričom súd má za to, že tak dôležité údaje musia byť súčasťou zmluvy. V tomto ohľade súd taktiež zvyrazňuje, že úlohou žalovaného ako dodávateľa bolo určiť jasné a konkrétne podmienky, a to nielen vyjadrením celkovej výšky odplaty, ale aj uvedením konkrétnej sumy t.j. aká je výška úroku v percentách a koľko úrok predstavuje v danom konkrétnom prípade a obdobné údaje uviesť aj o „administratívnom poplatku“. Podľa názoru súdu je zároveň viac ako pravdepodobné, že žalovaný takýmto spôsobom chcel „zakryť“ vysokú cenu úveru, pretože administratívny poplatok nemôže byť v takejto výške premietnutý do celkovej ceny úveru, pričom už zo zmyslu a pojmu administratívny poplatok je zrejmé, že tento poplatok sa týka vybavenia úveru, jeho spravovania a pod., pričom banky vo všeobecnosti inkasovali za administráciu úveru oveľa nižšie poplatky (v súčasnosti už poplatky ani neuplatňujú) a takýto celkový náklad, ktorý predstavuje 2/3-iny celkových nákladov spotrebiteľa nemožno označiť ako administratívny poplatok. Aj vyššie uvedené spôsobuje, podľa názoru súdu, neplatnosť zmluvy z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, keďže odplata, ktorú žalobkyňa zaplatila je v hrubom rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na

výšku odplaty, keďže viac ako o 1.200 % prevyšuje obvyklú ročnú úrokovú mieru poskytovanú bankami (7,96 % ročne) a aj z tohto dôvodu je preto uvedená zmluva neplatná. Súd poukazuje, ako už bolo naznačené, že obsah týchto dojednaní nie je v zmluve vyjadrený určito, keďže zo zmluvy vyplýva iba to, že žalobkyňa má uhradiť „príslušný“ poplatok vo výške 288 EUR, pri úvere 300 EUR a splatnosti v 12 mesačných splátkach. Podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru úrok predstavuje 1/3 (32 % ročne) a „administratívny poplatok“ 2/3-iny (64 % ročne), čo vzhľadom na jeho výšku a obvyklý charakter predstavuje jednoznačne nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a teda jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, keďže zvyhodňuje žalovaného v tom, že tento inkasuje neprimerane vysokú odplatu za poskytnutie úveru a na druhej strane znevýhodňuje žalobkyňu v tom, že túto odplatu musí uhradiť. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že z označenia pojmu „náklady na vypracovanie uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ by malo vyplývať, že sa jedná o poplatok spojený s vybavením úveru, resp. vedením úverového účtu, avšak vzhľadom na jeho výšku je nesporné, že sa nejedná o klasický administratívny poplatok, ale že žalobca takýmto klamlivým spôsobom uviedol spotrebiteľa do omylu pričom obvykle administratívny (spracovateľský) poplatok predstavoval v čase uzavretia zmluvy aj pri najnižších výškach úveru maximálne 5% z úverovej istiny pri oveľa dlhšej splatnosti. Vzhľadom na uvedené preto súd aj v časti žaloby o vyslovenie neprijateľnosti zmluvného dojednania označeného vo výrokovej časti rozsudku vyhovel.

16. Závery súdu o neplatnosti zmluvy v časti úroku, resp. odplaty by mali taktiež za následok, že strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili, teda vydať bezdôvodné obohatenie tak, ako to už súd konštatoval z dôvodu absencie obligatórných zákonných náležitostí.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom žalobkyňa bola v konaní úspešná (okrem nepatrnéj časti týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky), a preto jej súd priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).